

[Hans Pinstrup.]

pct. og for 1947—48 på 3 pct., altså ikke engang normalt renteudbytte af den lavt beregnede investerede kapital. Ingen bør undre sig over, at landbruget i dag ikke giver tilslutning til en lignende udvikling. Det vil desuden valutamæssigt blive dyrt for landet.

Iøvrigt er det også et spørgsmål, om den vej, man i dag søger frem ad, med staten som økonomisk forvalter og administrator, er den rigtige, om det er holdbart stadig at øge byrderne for erhvervene, samtidig med at store millionbeløb går ind i omsætningen som ny købekraft; om ikke langt større produktionsmæssige resultater og forbrugsbegrænsning ville opnås gennem en lovgivning, der byggede mere på folket, med en virkelig belønning af arbejdsindsats og privat opsparing.

Jeg beklager meget, at lovgivningen er blevet af en sådan karakter, at det har været nødvendigt for mig at gøre disse bemærkninger.

Niels Eriksen: Jeg frygter, at kornloven, som den nu foreligger, vil få meget alvorlige følger for vor forædlede landbrugsproduktion og dermed for vor eksport og valuta-indtægt, og jeg beklager, at man ikke i højere grad har søgt at placere kornudskrivningen på de ejendomme, der normalt sælger korn, og tilsvarende lettet udskrivningen for dem med de forholdsvis store besætninger og dermed den store husdyrbrugsproduktion. Jeg synes i hvert fald, at det havde været rimeligt, at de, der skal aflevere brødkorn, havde fået det klid, der bliver heraf, tilbage til en passende pris for dog at bøde lidt på det. Men det er ikke med i forslaget. Jeg har hørt noget om, at det er, fordi det ville støde på store administrative vanskeligheder, men det har jeg svært ved at forstå. Man må ganske simpelt kunne bruge en procentsats i forhold til den afleverede brødkornsmængde. Man ville også ved en sådan ordning i højere grad, end det hidtil er gjort, stimulere interessen for forøget dyrkning af brødkorn. Jeg vil derfor gerne anmode den højtærede Landbrugsminister om at tage denne henstilling op til overvejelse, så at en ændring kan foretages i lovforslaget, inden det kommer til landstinget.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Til de enkelte ordførere har jeg ikke mange bemærkninger at gøre, fordi der ikke direkte er stillet spørgsmål til mig.

Jeg skal sige til den sidste ærede taler, det ærede medlem hr. Niels Eriksen, at

spørgsmålet om at skaffe de folk, der har leveret hveden, kliddet tilbage til en rimelig pris, har vi også i ministeriet beskæftiget os indgående med. Vi har bedt udvalget om også at beskæftige sig indgående med det, og der vil sikkert fra udvalget kunne komme oplysninger om, hvad grunden er til, at man alligevel ikke har ment at kunne gennemføre det. Jeg kan oplyse, at hovedårsagen dertil er, at man enten måtte sammenblande det udenlandske klid og det hjemlige og tage en gennemsnitspris, eller også måtte man have to priser på kliddet; men iøvrigt ville jeg finde det naturligt, om udvalgsformanden ville være så venlig at sige et par ord til oplysning for det ærede medlem om det resultat, man er kommet til.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf stillede et spørgsmål til mig eller udtalte den forhåbning i form af et spørgsmål, at jeg ville benytte den bemyndigelse til at give tillæg, som loven giver mig. På nærværende tidspunkt forekommer det mig, at det vil være naturligt at gøre det, fordi jeg ikke er uenig med det ærede medlem i, at forholdene i virkeligheden er sådan, at det vil blive nødvendigt for overhovedet at kunne administrere kornloven og for at kunne fordele indleveringen over et længere tidsrum, end man vil få, dersom man ingen tillæg har.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) spurgte mig, om jeg — hvad han håbede — ville være opmærksom på, at der burde fremskaffes importeret korn, hvis forholdene overhovedet muliggjorde det på rimelige vilkår. Den opfattelse deler jeg fuldkommen. Det er jo oven i købet sådan, at selvom vi får al den hvede og rug ind, som der avles ved en gennemsnitsavl, må man forudsætte, at der skal købes både rug og hvede til supplerer. Men desforuden skal vi også skaffe det korn, som de mindre landbrugere skal have. Jeg ville være betænkelig ved, med de priser vi har i øjeblikket, at foretage dette indkøb, men jeg ser naturligvis, at jeg løber en risiko ved at vente; det gør man jo altid. Jeg har imidlertid svært ved at forestille mig, at de eksorbitant høje kornpriser, som vi har i øjeblikket, fortsat skulle kunne holde sig. Jeg vil helst i denne forbindelse se tiden lidt an.

Jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen er blevet træt af den rugmelsforhandling, som han ellers har gjort så meget ud af i den senere tid, for de sidste tal, vi har fået, viser jo tydeligt og klart, at det ærede medlem har uret i den betragtning, at der skulle være brugt mere rugmel, end der tidligere har været